

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2019

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ (ΖΑΚΧΑΙΟΥ) (Λουκ. ιθ΄ 1-10)
27 Ιανουαρίου 2019

Ο Ζακχαΐος τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου μετὰ τὴν στάση του ἀποκάλυψε μιὰ βασικὴ ἀλήθεια, πὼς εἶναι ἀσέβεια στὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ νὰ ἀμαρτάνουμε προσβάλλοντας τὸ ὄνομά Του, καὶ εὐτυχία νὰ κοινωνοῦμε μετὰ τὸν Χριστό.

Ὁ ἴδιος ὁ Ζακχαΐος δὲν φοβήθηκε τοὺς ἀνθρώπους νὰ μὴν γελάσουν μαζί του· δὲν λογάρισε τὴν ἡλικία του καὶ τὴν κοινωνικὴ θέση του, ἀλλὰ ἔτρεξε κι ἀνέβηκε στὸ δέντρο. Γιατὶ εἶχε μιὰ καὶ μοναδικὴ ἐπιθυμία· νὰ δεῖ τὸν Χριστὸ καὶ νὰ κοινωνήσῃ μαζί Του.

Μὲ αὐτὴ τὴν διάθεση ἢ παρουσία τοῦ Χριστοῦ δὲν πέρασε ἀπαρα-τήρητη ἀπ' αὐτόν. Ἀπεναντίας ἐγίνε αἰτία γιὰ ἔμπρακτὴ μετάνοια. Σὲ ἀντίθεση μετὰ ἐμᾶς τοὺς ἐπίσης ἀμαρτωλοὺς, ποὺ ὁ Χριστὸς περνᾷ δίπλα μας καὶ ἐμεῖς Τὸν προσπερνοῦμε. Δὲν Τὸν προσέχουμε, οὔτε τοῦ ζητοῦμε νὰ μείνῃ μαζί μας. Τὸν ἀφήνουμε, ἐπειδὴ ντρεπόμαστε νὰ Τοῦ ποῦμε πὼς εἴμαστε ἀμαρτωλοὶ καὶ νὰ Τοῦ ζητήσουμε συγχώρηση.

Πολλοὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ ντρέπονται νὰ μετανοήσουν, ἀλλὰ δὲν ντρέπονται νὰ ἀμαρτάνουν. Ντρέπονται καὶ φοβοῦνται τοὺς ἀνθρώπους μήπως κατηγορηθοῦν πὼς εἶναι μετὰ τὸν Χριστὸ καὶ δὲν ντρέπονται καὶ δὲν φοβοῦνται ποὺ εἶναι μετὰ τὸ διάβολο.

Ντρέπονται νὰ πᾶνε στὴν Ἐκκλησία, νὰ ἐξομολογηθοῦν, νὰ κοινωνοῦν καὶ τὸ πιὸ ἀπλό, νὰ κάνουν τὸ σταυρὸ τους. Τί θὰ πεῖ ὁ κόσμος σκέπτονται. Πὼς θὰ μᾶς κρίνουν οἱ ἄλλοι.

Ἔτσι, ρυθμίζουμε τὸ βίον μας, τὴν πορεία μας, σύμφωνα μετὰ τὴν κρίση τοῦ κόσμου. Καὶ τὸ πιὸ σπουδαῖο καὶ ἀνησυχητικὸ, χάνουμε ἢ δὲν ἐπιδιώκουμε τὴ σωτηρία μας γιὰ χάριν τοῦ κόσμου. Εἴμαστε ἔρμαιοι στὴν κριτικὴ τῶν ἄλλων καὶ ἀφήνουμε τὴ ζωὴ καὶ τὴ σωτηρία μας σὲ χέρια ἀκατάλληλα, ἀνάξια καὶ ἐπικίνδυνα. Δὲν ἔχουμε συνειδητοποιήσει ὅτι ἡ πιὸ σίγουρη ἀποτυχία στὴ ζωὴ, εἶναι ἡ προσπάθειά μας νὰ τὴν φτιάξουμε ὅπως τὴν θέλουν οἱ ἄλλοι.

Ὁ Ζακχαΐος σήμερα μᾶς δίνει ἓνα γερὸ μάθημα. Μᾶς ὑποδεικνύει νὰ ἀγνοοῦμε αὐτοὺς ποὺ μᾶς βάζουν ἐμπόδια καὶ μᾶς δημιουργοῦν δυσκολίες, ἀφοῦ τὸ θέμα τῆς δικῆς μας σωτηρίας εἶναι προσωπικὸ καὶ μοναδικό.

Καὶ ὅπως αὐτὸς βρῆκε τρόπο νὰ ξεπεράσει τὶς δυσκολίες καὶ νὰ ὑπερνικήσει τὰ ἐμπόδια, μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο καὶ ἐμεῖς μπορούμε νὰ πορευτοῦμε. Ἄς μὴν ἰσχυριστοῦμε πὼς ἔχουμε ἐμπόδια ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμά μας, τὴν κοινωνικὴ θέση, τὴν ἡλικία μας, τὶς διάφορες καταστάσεις, τὴν κοινὴ γνώμη. Ὅλα αὐτὰ τὰ βάζουμε στὴν ἄκρη, διότι ἡ σωτηρία μας εἶναι τεράστιο θέμα καὶ καθοριστικό.

Κάνοντας λοιπὸν αὐτὸ τὸ πρῶτο καὶ οὐσιαστικὸ βῆμα, προχωροῦμε στὸ δεύτερο, ποῦ εἶναι νὰ τὰ βροῦμε καὶ νὰ μονοιάσουμε μὲ τοὺς συναθρώπους μας. Ἡ κοινωνία μὲ τὸν Χριστὸ σημαίνει καὶ κοινωνία μὲ τὸν πλησίον, ἀφοῦ τὸ ἓνα ἐμπεριέχεται στὸ ἄλλο.

Μὴ νομίσουμε ποτὲ ὅτι τὰ ἔχουμε καλὰ μὲ τὸ Θεό, ὅταν δὲν τὰ ἔχουμε καλὰ μὲ τοὺς ἀνθρώπους. Λέμε ψέματα, διευκρινίζει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης. Εἶναι δυνατὸ νὰ λέμε πὼς ἀγαπᾶμε τὸ Θεό, ποῦ δὲν βλέπουμε, ὅταν δὲν ἀγαπᾶμε τοὺς συναθρώπους μας, ποῦ καθημερινὰ βλέπουμε μπροστὰ μας;

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν κοινωνία τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, δὲν μπορούμε νὰ λειτουργήσουμε διαφορετικά. Σὲ κάθε ἄλλη περίπτωση διασπᾶμε τὴν ἐνότητα καὶ τὴν κοινωνία μὲ τὸν ἴδιον τὸν Χριστό.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,
ἂν εἶναι νὰ ντρεπόμαστε γιὰ κάτι, αὐτὸ εἶναι ἡ δική μας ζωὴ ποῦ εἶναι ἀντίθετη πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἂν εἶναι νὰ φοβόμαστε, αὐτὸ εἶναι ἡ ἄδικη καὶ ἁμαρτωλὴ τακτικὴ μας.

Τὸ ἐρώτημα ποῦ γεννιέται, εἶναι ἂν ἐμεῖς ἐπιθυμοῦμε τὴν ἀλλαγὴ. Ἄν ἀναζητοῦμε τρόπο γιὰ τὴ σωτηρία μας.

Ὁ Χριστὸς ἦλθε γιὰ νὰ βρεῖ καὶ νὰ σώσει τοὺς ἁμαρτωλοὺς. Ὅλους καὶ ἐμᾶς. Βρίσκει ἐκείνους ποῦ προσπαθοῦν νὰ Τὸν συναντήσουν· ποῦ Τὸν ἀναζητοῦν. Φανερώνεται σὲ ἐκείνους ποῦ ἐπιθυμοῦν ν' ἀλλάξουν καὶ ν' ἀναγεννηθοῦν. Λυτρώνει τοὺς ἀποφασιστικοὺς ποῦ ἀφήνουν πίσω τους τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο τῆς φθορᾶς καὶ τῆς πτώσεως καὶ ποθοῦν τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἀφθαρσίας, ὅπως ὁ Ζακχαῖος.

[dkpdf-button]